

ligt, som det blev. Det ærede Medlem har ingen som helst Ret til at paastaa, at der er leveret et flittigt og godt Arbejde i det Udvalg i Fjor.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Forinden Forhandlingen, som jo er kommen ind i et Spor, som fører bort fra de foreliggende Forslag, kommer til Ende, finder jeg det rigtigt at sige et Par Ord om Regeringens Stilling til disse Forslag. Det andet Forslag, for hvilket det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) er Ordfører, var jo til 1ste Behandling her i Fjor, og Indbringelsen af dette Forslag betragter jeg saa som en Opfordring til at fortsætte den Behandling, Forslaget blev til Del i Fjor, og jeg finder ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Sagen og kan saaledes henvise til mine Ytringer ved 1ste Behandling i Fjor. Hvad det første Forslag angaar, om kommunale Valg uden for Kjøbenhavn, for hvilket det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (P. Christensen) er Ordfører, har dette Forslag jo, som det blev omtalt, været til Behandling her i Salen 9 Gange tidligere, men ganske vist til Dels i forskellige Former. De forskellige Indenrigsministre have haft Lejlighed til at udtale sig om deres Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg kan for saa vidt i det væsentlige henvise hertil og mener ikke, at der er Anledning til at komme dybt ind paa Forslaget i den Form, hvori det her foreligger. Jeg kan ikke sige andet, end at, skønt Forslaget indeholder Bestemmelser, om hvilke jeg for mit Vedkommende mener, at de kunne være Grundlag for en Forandring i de gældende Bestemmelser, navnlig med Hensyn til Fremgangsmaaden ved de kommunale Valg, ser jeg ikke rettere; end at det, der er den ledende Traad, som den ærede Ordfører udtalte, i Forslaget angaaende Udvidelse af den kommunale Valgret, vilde gøre det meget betænkeligt at fremme Sagen paa det foreliggende Grundlag. Jeg tror ikke, at en saadan Udvidelse af den kommunale Valgret lader sig gennemføre for Tiden. At Sagen selv er Genstand for megen Tvivl i det ærede Parti, for hvilket Forslagsstillerne ere Repræsentanter, turde dog fremgaa deraf, at Forslagene, som jeg nævnedes før, have haft saa forskellige Former, naar de tidligere ere fremkomne. Jeg skal blot henvise til, at her foreslaar man at indføre en Valgbarheds-Census, medens en saadan ikke fandtes tidligere; tidligere var man inde paa Forholdstals-

valgmaaden, i alt Fald i Forslagene 1893—94 og 1894—95. Med Hensyn til Kvinders Valgret og Valgbarhed har man ogsaa tidligere været inde paa andre Veje, jeg minder saaledes om det Forslag, der forelaa 1895—96. Jeg tror, at hele dette Spørgsmaal er overordentlig vanskeligt og kan for saa vidt slutte mig til de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers (Knudsen), naar han sagde, at slige Forslag som dette umulig lade sig gennemføre, medmindre de ere baarne frem af en meget stærk Stemning i Befolkningen. Jeg for mit Vedkommende tvivler meget om, at en saadan stærk Stemning allerede nu er til Stede, i alt Fald er jeg overbevist om, at den ikke er til Stede i Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer. Men jeg gentager, at saaledes som Forslaget foreligger, kan jeg erkende, at det indeholder Bestemmelser, som kunne danne Grundlaget for Behandling i Udvalg paa Sagens senere Trin; for saa vidt skal jeg ikke være utilbøjelig til at medvirke til dets videre Fremme.

Ordføreren for det første Forslag (*P. Christensen*): Ja, det glædede mig dog paa en vis Maade, at den højtærede Minister udtalte, at vort Forslag kunde være Grundlag for en Forhandling, men jeg maa desværre beklage den højtærede Ministers Stilling til Spørgsmaalet om almindelig Valgret. Han udtalte, at denne næppe lod sig gennemføre for Tiden, og den ærede Minister anførte saa, at vi inden for det Parti, jeg tilhører, formodentlig ogsaa nærede stærk Tvivl derom, da vi havde fremsat Forslaget om dette Emne under forskellige Former. Jeg vil sige, at den Forskel, der har været mellem disse Forslag, har ikke været af særlig stor eller indgribende Natur. Et enkelt Aar har jeg sammen med et forhenværende Medlem af dette Ting foreslaaet Forholdstalsvalgmaaden anvendt, men det lod den Gang ikke til, at dette Forslag fandt Naade for den daværende Regerings Øjne. At vi nu igen prøve, om vi ikke paa den her foreslaaede Vej skulde kunne naa længere fremad, finder jeg er ganske naturligt. Naar man har stillet Forslag om dette Emne saa tit, som Venstre har gjort, finder jeg det ganske forsvarligt, om man prøver forskellige Udveje, naar blot de tilsigte at føre til samme Maal. Men jeg vilde i Dag have været mere glad ved den højtærede Minister, hvis han havde antydnet de Veje, ad hvilke han mente, vi kunde komme fremad for paa dette Omraade at naa et